

- 4) Fjerde anbringende: Sagsøgte har beregnet de beløb, der skal inddrives, forkert

Sagsøgeren har anført, at sagsøgte ikke er i stand til præcist at beregne støttemodtagernes angivelige fordel og ikke tager hensyn til den virkning, som opkrævningen af en lavere billetpris havde eller kunne have haft på efterspørgslen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 1. august 2011 — Maharishi Foundation mod KHIM (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)

(Sag T-426/11)

(2011/C 282/84)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (ved lawyer A. Meijboom)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 6. april 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1294/2010-2) annulleres

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MÉDITATION TRANSCENDANTALE« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35, 41, 44 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 8246704

Undersøgerens afgørelse: Afslag på EF-varemærkeansøgningen for dele af varerne og tjenesteydelserne

Appellkammerets afgørelse: Medhold i klagen og hjemvisning af sagen til undersøgelsesafdelingen til videre behandling

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har anført fire søgsmålsgrunde: (i) tilsidesættelse af artikel 75 og artikel 7, stk. 1, litra a), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret ikke udtrykkeligt traf afgørelse på grundlag af nævnte artikel 7, stk. 1, litra a),

men ikke desto mindre fandt, at varemærket »MÉDITATION TRANSCENDANTALE« er generisk, (ii) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret fejlagtigt traf afgørelse om, at varemærket mangler fornødent særpræg, (iii) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret med urette konkluderede, at varemærket udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne arten af de varer eller tjenesteydelser, der er indgivet ansøgning om, og (iv) tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appellkammeret med urette besluttede, at varemærket ikke har opnået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort deraf, i forhold til de varer eller tjenesteydelser, der er ønsket registreret.

Sag anlagt den 4. august 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria mod Kommissionen

(Sag T-429/11)

(2011/C 282/85)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Spanien) (ved abogado J. Ruiz Calzado, Rechtsanwalt M. Núñez-Müller og abogado J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Afgørelsens artikel 1, stk. 1, annulleres.

— Subsidiært, afgørelsens artikel 1, stk. 4 og 5, annulleres delvis.

— Mere subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, eller dens indhold ændres om fornødent.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet mod artikel 1, stk. 1 i Europa-Kommissionens afgørelse af 12. januar 2011, sagsnr. C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder som anvendt af Spanien (herefter »afgørelsen«).